

Критерії інституціоналізації еліти в процесах політичної модернізації			
Критерії	Низький рівень	Середній рівень	Високий рівень
Адаптивність	хаотичне реагування на зовнішні та внутрішні виклики; використання досвіду модернізації інших держав без врахування національних особливостей; відсутність цілісного проекту модернізації.	ситуативне реагування на зовнішні та внутрішні виклики; орієнтація на вже існуючі алгоритми та рішення; непослідовність у прийнятті рішень щодо реалізації модернізаційного проекту; ситуативні зміни провідного вектору модернізаційного проекту.	здатність реагувати на зовнішні та внутрішні виклики; швидке прийняття рішень, орієнтованих на зміну способу життя чи цінностей; інноваційність і креативність прийнятих рішень; поступальність в реалізації модернізаційного проекту.
Складність	розбалансованість функцій на всіх рівнях статусно-рольової сітки; низька динаміка інституціональної структури; хаотична постановка цілей та завдань модернізації обумовлюється нестійкістю інституціональної структури; низький рівень лідерського потенціалу.	наявна диференціація функцій на всіх рівнях статусно-рольової сітки; динамічність інституціональної структури відносно власних потреб; постановка цілей та завдань модернізації обумовлюється потребою задоволення інтересів різних груп; лідерський потенціал використовується більшою мірою заради формування сильної вертикалі влади.	чітка диференціація і відповідальне виконання функцій на всіх рівнях статусно-рольової сітки; динамічність інституціональної структури відносно потреб модернізації; чітка постановка цілей та завдань політичної модернізації, прогнозування наслідків; високий рівень лідерського потенціалу владної ієрархії, що здатен мобілізувати інших на виконання цілей та завдань модернізації.
Автономність	вплив політичного клану на процеси ініціювання та прийняття рішень щодо політичної модернізації; система стримувань та противаг залежить від авторитету очільника клану; пріоритет кланових інтересів над державними.	вплив груп інтересів на процеси ініціювання та прийняття рішень щодо політичної модернізації; система стримувань та противаг залежить від рівня централізації вертикалі влади; пріоритет групових інтересів над державними.	самостійність в ініціюванні та прийнятті рішень стосовно політичної модернізації; дієві механізми, процедури стримування та противаг, здатні мінімізувати вплив груп інтересів; пріоритет державних інтересів над особистими.

<p>Згуртованість</p>	<p>дисципліна та консолідованість можуть проявлятися лише у кризових ситуаціях, що загрожують втраті легітимності; домінування конкурентних форм взаємодії; непримириме протистояння гілок влади; орієнтація на вирішення конфліктних ситуацій поза межами інституту.</p>	<p>дисципліна та консолідованість стають значимими за потреби задоволення певних інтересів чи збереження легітимного статусу; домінування компромісних форм взаємодії, направлених на узгодження позицій груп інтересів; перманентне протистояння гілок влади; орієнтація на вирішення конфліктних ситуацій поза межами інституту.</p>	<p>дисципліна та консолідованість навколо поставленої мети; домінування консенсусних та компромісних форм взаємодії; ефективна взаємодія гілок влади; орієнтація на швидке вирішення конфліктних ситуацій у межах інституту.</p>
<p>Конгруентність</p>	<p>вироблення правил гри згідно власних потреб, що може забезпечуватися внесенням змін до Конституції; ситуативне дотримання правил та процедур; міфологізація цінностей та процедур з метою маніпулювання суспільним запитом; підміна цінностей дієвими міфологемами у модернізаційній діяльності.</p>	<p>вироблення ситуативних правил гри, що формально відповідають Конституції, дотримання правил та процедур, виходячи з потреб політичної ситуації; пропоновані елітою цінності можуть відображати суспільний запит; рівень закріплення цінностей та процедур у модернізаційній діяльності не відповідає суспільному запиту.</p>	<p>вироблення чітких правил гри, що відповідають загальним принципам Конституції; загальнообов'язкове дотримання встановлених правил та процедур; відповідність пропонованих елітою цінностей суспільному запиту; закріплення даних цінностей та процедур у модернізаційній діяльності.</p>
<p>Ексклюзивність</p>	<p>хаотична орієнтація на існуючі практики модернізації сусідніх держав; ситуативна зміна основних векторів бажаного майбутнього; відсутність процедури та дієвих технологій оптимізації досягнення мети.</p>	<p>орієнтація на ситуативне поєднання власного та зарубіжного досвіду у формуванні модернізаційного проекту; розмитий образ бажаного майбутнього; ситуативне визначення алгоритму та технологій діяльності щодо досягнення мети.</p>	<p>формування національного модернізаційного проекту; чітка конкретизація образу бажаного майбутнього; визначення процедури та політичних технологій практичної реалізації проекту модернізації.</p>